

nestemandspensionister under folkepensionsalderen (hidtil 67 år) et førtidspensionisttillæg (under-67-års-tillæg). Dette tillæg falder væk ved overgang til folkepension.

Som led i aftalen om finansloven for 1999 mellem regeringen og Venstre, Det konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti er folkepensionsalderen for personer, der er født efter 30. juni 1939, nedsat fra 67 år til 65 år. Som en konsekvens heraf er under-67-års-tillægget til tjenestemandspensioner ved lov nr. 346 af 2. juni 1999 ændret til et under-65-års-tillæg efter forudgående forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisationer.

Da folkepensionens grundbeløb beløbsmæssigt overstiger førtidspensionisttillægget, indebærer den nedsatte grænse for at yde dette tillæg til tjenestemandspensionen, at den samlede efterlønsydelse af tjenestemandspension og folkepension er til økonomisk fordel for førtidspensionerede tjenestemænd, d.v.s. tjenestemænd, der er afskediget på grund af alder.

Med baggrund i nogle henvendelser i den seneste tid er jeg imidlertid blevet opmærksom på, at sagen stiller sig anderledes for pensionerede tjenestemænd, som tillige får pensionsydelse i det sociale system.

For denne gruppe tjenestemandspensionister – typisk svagelighedspensionerede – er forholdet det, at de reelt vil opleve en indtægtsnedgang ved lovændringen. Baggrunden herfor er, at tillægget til tjenestemandspensionen falder væk 2 år tidligere, mens overgangen til folkepension 2 år tidligere ikke mærkes, idet folkepensionens grundbeløb beløbsmæssigt svarer til grundbeløbet for de sociale pensioner.

Jeg kan ikke afvise, at ændringen i tjenestemandspensionsloven kan have medført nogle utilsigtede skævheder, og jeg har derfor allerede på grund af de omtalte henvendelser bedt mine embedsmænd om at se nærmere på den skitserede problemstilling med henblik på evt. at inddrage den i forbindelse med en kommende ændring af tjenestemandspensionsloven.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at ændringen af under-67-års-tillæg til under-65-års-tillæg har virkning fra 1. juli 2004.

Spm. nr. S 1164

Til sundhedsministeren (17/1 01.) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren har gjort for den kræftpatient, der blev omtalt i Folketingets spørgetid onsdag den 10. januar 2001?«

Begrundelse

Citat fra onsdagens spørgetid: »Så vil jeg spørge ministeren helt konkret: Vil ministeren tage initiativ til, at den pågældende patient får behandling på et andet sygehus i udlandet, for ministeren skriver nemlig også, at der ikke er behandlingsmulighed for denne patient i Danmark? Vil ministeren tage initiativ til allerede i dag, at den patient får behandling et andet sted i udlandet, hvor det ikke er eksperimentel behandling, for patienten må være under behandlingsgarantien?«

Svar (31/1 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg antager, at spørgeren refererer til spørgsmål 51 stillet den 6. december 2000.

Spørgsmål 51 vedrører en kræftpatient fra Københavns Amt. Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 51, har Københavns Amt oplyst, at det ikke er muligt at tilbyde kemoterapi til den pågældende patient inden for landets grænser, heller ikke inden for protokollerede forsøg.

Som jeg oplyste i Folketinget onsdag den 10. januar 2001, er der i de nuværende regler hjemmel til at blive henvist til behandling i udlandet, hvis der er en dokumenteret behandling. Jeg skal i det følgende uddybe disse regler.

Ifølge de gældende regler kan en amtskommune som sygehusmyndighed vælge at tilbyde henvisning til behandling i udlandet. Hertil kommer, at en amtskommunen skal tilbyde behandling i udlandet, hvis den højeste indenlandske sagkundskab på området vurderer, at behandling ikke kan gives i Danmark, og der er en effektiv behandling i udlandet. Det er dog en betingelse, at den behandling, der henvises til, ikke er alternativ behandling eller har karakter af forskningsmæssig eller eksperimentel behandling.